

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 20. maj 2020
Kontor: EU-retskontoret
Sagsbeh: Anna Munksgaard Juul
Holm
Sagsnr.: 2020-3051-0036
Dok.: 1498847

Samlenotat vedrørende de sager inden for Justitsministeriets ansvarsområde, der forventes behandlet på den uformelle videokonference for justits- og indenrigsministre den 4.-5. juni 2020.

Side 2

Punkt 1: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om, hvilken lov der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart ved overdragelse af fordringer
- *Udveksling af synspunkter*

Side 19

Punkt 2: COVID-19-status
- *Statusorientering med mulighed for udveksling af synspunkter*

Side 21

Punkt 3: Forhandlinger mellem EU og USA om adgang til e-beviser
- *Statusorientering*

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Side 25

Punkt 4: Forhandlinger om 2. tillægsprotokol til Europarådets Budapestkonvention

- *Statusorientering*

Side 29

Punkt 5: Udlevering af EU-borgere til tredjelande

- *Udveksling af synspunkter*

Side 32

Punkt 6: Grænsekontrol / åbning af grænser i lyset af COVID-19

- *Udveksling af synspunkter*

Dagsordenspunkt 1: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om, hvilken lov der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart ved overdragelse af fordringer

Revideret notat. Ændringerne er markeret med streg i margin.

Forslaget er omfattet af retsforbeholdet.

KOM (2018) 96 endelig

1. Resumé

Forslaget er omfattet af retsforbeholdet. Kommissionen har den 12. marts 2018 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om, hvilken lov der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart ved overdragelse af fordringer. Forslaget er fremsat som led i Kommissionens handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion. Forslaget har til formål at fremme grænseoverskridende transaktioner af fordringer ved at øge retssikkerheden gennem fastsættelse af ens lovvalgsregler med hensyn til virkningerne for tredjemand ved overdragelse af fordringer. Med forslaget vil der blive skabt ens regler for, hvilken national lovgivning der skal regulere de ejendomsretlige aspekter i forhold til en fordring, der er blevet overdraget på grænseoverskridende basis. Det gælder særligt for konflikter i forhold til, om det er erhververen eller tredjemand, der har ejendomsretten over en overdraget fordring, og hvem der har fortrinsret til fordringen. Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det foreliggende forslag giver ikke anledning til at foretage ændringer i dansk lovgivning og har ikke statsfinansielle konsekvenser. Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget. Regeringen kan umiddelbart støtte forslaget, men vil arbejde for, at tvivlsspørgsmål afklares.

2. Baggrund

I september 2015 udsendte Kommissionen en handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion ('CMU Action Plan'). Handlingsplanen indeholder de grundelementer, der efter Kommissionens opfattelse er nødvendige for at etablere en velfungerende og integreret kapitalmarkedsunion senest i 2019. Det fremgår af handlingsplanen, at Kommissionen – for at fremme grænseoverskridende investeringer – vil ”foreslå ensartede regler, som med

juridisk sikkerhed fastslår, hvilken national lovgivning der skal gælde for tredjepart ved overdragelsen af fordringer”.

Spørgsmålet om, hvilket lands regler der skal gælde for tredjemand ved overdragelsen af fordringer, blev behandlet første gang i forbindelse med Kommissionens forslag til Rom I-forordningen. Rom I-forordningen vedrører, hvilket lands regler, der skal finde anvendelse på kontraktforhold på grænseoverskridende basis. Kommissionens forslag til Rom I-forordningen indeholdt en lovvalgsregel i forhold til virkningerne for tredjemand, men denne blev ikke taget med i den endelige forordning. I artikel 27, stk. 2, i Rom I-forordningen indførtes i stedet en bestemmelse, der pålægger Kommissionen at fremlægge en rapport om spørgsmålet, om nødvendigt ledsaget af et forslag til ændring af forordningen.

Til dette formål – og som opfølgning på handlingsplanen – udgav Kommissionen i september 2016 sin rapport om virkningerne for tredjemand ved overdragelsen af fordringer. I rapporten konkluderes det, at ensartede lovvalgsregler, der regulerer retsvirkningerne af overdragelserne over for tredjeparter samt spørgsmålene om rangorden mellem konkurrerende erhververe eller mellem erhververe og andre rettighedshavere, vil styrke retssikkerheden og mindske de indbyggede praktiske problemer og sagsomkostninger i forbindelse med de aktuelle forskelle mellem de forskellige medlemsstaters løsninger.

På den baggrund fremsatte Kommissionen den 12. marts 2018 forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om, hvilken lov der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart ved overdragelse af fordringer.

Forslaget har været behandlet på en række embedsmandsarbejdsgruppemøder. Der er fortsat uenighed om, hvordan reglerne om lovvalg med hensyn til virkningerne for tredjeparter ved overdragelse af fordringer skal udformes.

Det er forventningen, at det fremsatte forordningsforslag som følge af arbejdsgruppens drøftelser vil blive ændret på en række områder, inden forhandlingerne med Europa-Parlamentet indledes.

Forordningsforslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 81, stk. 2, litra c, om etablering af et samarbejde om civile retlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, herunder foranstaltninger der skal sikre forene-

lighed mellem medlemsstaternes regler om lovvalg. Forslaget skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294, dvs. med Europa-Parlamentet som medlovgiver. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

I henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender) deltager Danmark ikke i en kommende vedtagelse af det foreliggende forordningsforslag, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Forordningen vil dog alligevel kunne få betydning for personer og virksomheder mv., der er hjemmehørende i Danmark, og som bliver parter i overdragelser af fordringer med grænseoverskridende elementer, hvis der opstår spørgsmål om virkningerne for tredjeparter. Det skyldes, at nationale domstole vil lægge national ret til grund, når det skal besluttes, hvilket lands lov der finder anvendelse. Hvis der anlægges sag ved en dansk domstol, vil de danske domstole således anvende dansk ret (som ikke omfatter forordningen), når lovvalget skal fastslås. Hvis sagen anlægges ved tyske domstole, vil de derimod anvende tysk ret (som omfatter forordningen). Det afgørende for, om forordningen finder anvendelse i en konkret sag, er således, om der anlægges sag ved en national domstol, der er beliggende i en medlemsstat, hvor forordningen er gældende.

På rådsmødet den 6.-7. juni 2019 fremlagde det daværende rumænske formandskab en fremskridtsrapport om forordningen, der konkluderede, at der fortsat er behov for drøftelser på teknisk niveau. Det daværende formandskab konkluderede endvidere, at der burde foretages en analyse af de under forhandlingerne rejste problemstillinger i relation til det finansielle marked. Det daværende formandskab anmodede derfor Kommissionen om at foretage en analyse heraf. Kommissionen har den 15. januar 2020 udarbejdet en rapport, der vil være genstand for drøftelse på kommende arbejdsgruppemøder på embedsmandsniveau.

Det nuværende formandskab har fremlagt et dokument med emner, som formandsskabet finder relevant at drøfte på politisk niveau på den uformelle videokonference for justits- og indenrigsministre den 4. og 5. juni 2020 for at sikre fremgang i arbejdet med lovvalgsforordningen.

3. Formål og indhold

Følgende gennemgang er baseret på Kommissionens oprindelige forslag fra marts 2018 samt udviklingen i de løbende forhandlinger på arbejdsgruppene-niveau.

3.1. Indledning

Kommissionens forordningsforslag fastsætter fælles lovvalgsregler for, hvilken national lovgivning der skal regulere de ejendomsretlige aspekter for tredjemand i forhold til en fordring, der er blevet overdraget på tværs af grænserne.

Lovvalgsregler fastlægger, hvilket lands regler der skal anvendes i situationer med et grænseoverskridende element. Hvis der f.eks. opstår en retslig konflikt mellem et dansk og et tysk selskab i forbindelse med en transaktion, vil nationale domstole mv. skulle anvende lovvalgsregler til at afgøre, om konflikten skal løses efter dansk eller tysk ret.

Der eksisterer allerede generelle EU-retlige lovvalgsregler. Det drejer sig om Rom I-forordningen, der regulerer lovvalg i kontraktforhold, og om Rom II-forordningen, der regulerer lovvalg i delikt, dvs. hvor parterne har et krav mod hinanden uden for kontrakt – typisk et erstatningskrav.

Kommissionens forslag har til formål at klargøre retstilstanden og skabe retssikkerhed ved at fastsætte ens lovvalgsregler i medlemslandene for virkningen af overdragelse af fordringer i forhold til tredjemand. Denne forordning adskiller sig således fra Rom I-forordningen, idet den regulerer forhold mellem parter, der ikke har en aftale imellem sig.

Overdragelse af fordringer er en mekanisme, der bl.a. anvendes af virksomheder til at skaffe likviditet. Det kan f.eks. være gennem factoring, hvor Virksomhed A overdrager (sælger) sine udestående fordringer på en række skyldnere til Virksomhed B til gengæld for kontanter. Virksomhed B bliver den nye kreditor, og fordringerne skal nu betales til Virksomhed B. Herudover kan det være gennem sikkerhedsstillelse, f.eks. hvor Virksomhed A benytter gældsfordringer som sikkerhedsstillelse for en låneaftale med en bank. Hvis Virksomhed A ikke kan betale lånet tilbage, kan banken håndhæve gældsfordringerne. Det kan tilmed være gennem securitisering, hvor overdrageren refinansierer en række fordringer – f.eks. kreditkorttilgodehaver – ved at overdrage dem til en enhed, der udsteder værdipapirer på kapitalmarkedet. Det modtagne provenu fra de underliggende fordringer anvendes til afbetaling på værdipapirerne.

Ifølge Kommissionen vil konflikter om ejendomsretten mellem erhververen og tredjemand hovedsagligt kunne opstå i to situationer:

- 1) Hvor overdrageren har overdraget fordringen to gange. Konflikten opstår, når begge erhververe herefter påberåber sig ejendomsretten til fordringen.
- 2) Hvis overdrageren bliver insolvent. Her kan konflikten opstå imellem erhververen og overdragerens kreditorer i forhold til, om kreditorerne skal anerkende erhververens ejerskab over fordringen.

Lovvalgsreglerne skal fastlægge, hvilket lands regler der skal anvendes til at afgøre konflikter mellem de to erhververe eller erhververen og overdragerens kreditorer. Disse parter er i forordningens forstand ”tredjemænd”, når det kommer til deres indbyrdes forhold, fordi de ikke har en aftale imellem sig.

3.2. Anvendelsesområde og definitioner

Med de foreliggende kompromisforslag er det præciseret, at forordningen skal finde anvendelse på frivillig overdragelse af fordringer og aftalebestemt subrogation på det civil- og handelsretlige område i situationer, hvor der skal foretages et lovvalg, dvs. hvor fordringen overdrages på tværs af grænserne.

Begrebet ”overdragelse” dækker ifølge forslaget både over en direkte overførsel af en fordring, overførsel af en fordring til sikkerhed og aftalebestemt subrogation. Ved aftalebestemt subrogation forstås tredjemands ret til at indtræde i fordringshaverens rettigheder over for skylderen, hvis tredjemand har indfriet skylderens forpligtelser.

Forslaget skal ikke finde anvendelse på spørgsmål vedrørende skat, told eller på administrative anliggender.

Forslaget regulerer alene lovvalget med hensyn til virkningerne for tredjemand. Forslaget fastsætter således, hvilke nationale regler der skal fastslå det juridiske ejerskab over fordringen, dvs. erhververens ret til at hævde sit ejerskab over fordringen. Lovvalgsreglerne i forhold til det kontraktretlige element af overdragelsen – særligt overdragerens og erhververens indbyrdes forpligtelser – reguleres af Rom I-forordningen og Romkonventionen, se pkt. 6.1.

En række overdragelser er undtaget fra forslagets anvendelsesområde. Det gælder bl.a. overdragelser af fordringer, der udspringer af familieforhold og overdragelser af fordringer, der udspringer af formueforholdet mellem ægtefæller.

Der er endnu ikke opnået enighed på arbejdsgruppemøderne om, hvilke typer af overdragelser der skal undtages fra forordningens anvendelsesområde, og hvilke definitioner der skal lægges til grund i forslaget. Særligt giver de finansielle begreber anledning til fortolkningsmæssig tvivl, da mange af medlemsstaterne har forskellige definitioner på disse begreber i national ret. Hertil kommer, at begreberne i vidt omfang er defineret i andre EU-retsakter, og der skal opnås enighed om, hvorvidt man skal anvende disse præeksisterende definitioner, og i tilfælde, hvor de adskiller sig fra hinanden, hvilke af definitionerne der foretrækkes. De endelige definitioner vil i øvrigt afhænge af, hvilken hovedregel for lovvalg man vælger, samt hvilke undtagelser, der knyttes hertil, se pkt. 3.3.

Et tema, der har været genstand for megen diskussion på arbejdsgruppemøderne, er, om debtors retsstilling påvirkes af forordningen. En række medlemsstater er af den opfattelse, at forslaget kan føre til usikkerhed omkring bl.a., hvem debitor kan betale med frigørende virkning til, hvis flere parter har erhvervet samme fordring.

Da det, som forordningen regulerer, er det indbyrdes – ikke aftaleregulerede – forhold mellem to tredjemænd, har Kommissionen fastholdt, at debtors retsstilling ikke påvirkes af forslaget. Danmark er enig i denne forståelse. Debtors forhold til en tredjemand, som har erhvervet fordringen fra den oprindelige kreditor, følger af en aftale og er derfor omfattet af Rom I-forordningen, der vedrører lovvalg i kontraktforhold. Hvis den oprindelige kreditor har overdraget fordringen til to tredjemænd, vil det indbyrdes forhold mellem de to tredjemænd derimod være omfattet af lovvalgsreglerne i forslaget, idet disse to parter ikke har en aftale imellem sig.

3.3. Ensartede regler

Forordningsforslaget har universel anvendelse. Det betyder, at medlemslandene er forpligtet til at anvende lovvalgsreglerne, selvom disse henviser til lovgivningen i et land, der ikke er en medlemsstat.

Forordningsforslaget fastsætter en hovedregel for, hvilket lands lovgivning der skal regulere virkningerne af overdragelsen af en fordring i forhold til tredjemand. Hovedreglen kan kun fraviges i få, afgrænsede tilfælde.

Med de foreliggende kompromisforslag er der foreslået en hovedregel, hvorefter det er loven i det land, hvor overdrageren har sit sædvanlige opholdssted på tidspunktet for overdragelseskontraktens afslutning, der skal regulere virkningen for tredjemand.

Hvis overdrageren har skiftet sædvanligt opholdssted mellem to overdragelser af samme fordring, kan reglen medføre, at overdragelserne reguleres af to forskellige landes lovgivning, som kan være forskellige i forhold til, hvem af de to erhververe der har fortrinsret til fordringen. I de tilfælde foreslås fortrinsretten reguleret af loven i det land, hvor overdrageren har sit opholdssted på det tidspunkt, hvor en af de to overdragelser første gang får virkning for tredjemand. Dvs. hvor overdrageren har opholdssted på det tidspunkt, hvor en af erhververne først opfylder de krav, som den nationale lovgivning stiller til, at overdragelsen får virkning over for tredjemand.

Med de foreliggende kompromisforslag er der lagt op til, at hovedreglen fraviges i en række nærmere bestemte tilfælde, bl.a. hvis fordringen der overdrages udspringer af kontanter eller et finansielt instrument eller kontrakt. Der er endnu ikke opnået enighed på arbejdsgruppemøderne om, i hvilke tilfælde hovedreglen skal fraviges. Dog forventes det, på baggrund af drøftelser på arbejdsgruppemøderne, at der vil blive tilføjet en række yderligere undtagelser til hovedreglen.

Forordningen indeholder ikke nogen definition af et finansielt instrument. Et finansielt instrument kan eksempelvis være aktier og andre værdipapirer samt derivater, hvis værdi er afledt af prisudviklingen på et andet produkt. Et derivat kan f.eks. være en option, der giver ret til at sælge en aktie til en bestemt pris. Optionens værdi afhænger af aktiens prisudvikling.

I forlængelse heraf bemærkes, at en finansiell kontrakt er en aftale mellem parter, som fastsætter en række nærmere vilkår ved handel af et finansielt instrument, som ovenfor nævnt eksempelvis kan være en derivatkontrakt.

Forslaget giver også mulighed for, at overdrageren og erhververen kan foretage et lovvalg ved securitisering og derved fravige hovedreglen. Ved securitisering kan parterne vælge, at den lov, der finder anvendelse på den overtagne fordring, skal regulere virkningerne for tredjemand. Lovvalget er således begrænset. Lovvalget skal fremgå udtrykkeligt af overdragelsesaftalen eller en særskilt aftale. Spørgsmål om aftalens gyldighed reguleres af den valgte lov.

Den Europæiske Centralbank har foreslået, at der medtages en lovvalgsregel i forhold til virkningerne for tredjemand for gældsfordringer, der er stillet som finansiell sikkerhed i medfør af Collateral-direktivet, idet der er ikke findes sådanne lovvalgsregler i dette direktiv. En imødekommelse af dette forslag vil indebære, at ændringen ikke vil blive implementeret i de nationale regler, der gennemfører Collateral-direktivet, hvilket kan skabe usikkerhed om retstilstanden. Det kan være problematisk, fordi den foreslåede forordning er omfattet af retsforbeholdet og således ikke vil være gældende i dansk ret, mens Collateral-direktivet ikke er omfattet af retsforbeholdet og implementeret i lov om kapitalmarkeder.

På grund af muligheden for at foretage et lovvalg kan den situation opstå, hvor to overdragelser af samme fordring fører til, at forskellige nationale regler skal finde anvendelse. Situationen kan f.eks. opstå i det tilfælde, hvor en fordring både er overdraget i forbindelse med factoring eller sikkerhedsstillelse og lovvalget dermed reguleres af hovedreglen i stk. 1 (overdragerens land) og i forbindelse med securitisering, hvor parterne har foretaget et lovvalg (loven, der finder anvendelse på fordringen). I sådanne situationer, skal den lov finde anvendelse, hvorefter overdragelsen først fik virkning over for tredjemand.

Den pågældende nationale lov skal regulere, hvordan virkningerne af overdragelsen af en fordring sikres over for tredjemand. Det kan f.eks. være, at ejerskabet skal registreres, eller at erhververen skal underrette skyldner om overdragelsen, før denne er gyldig over for tredjemand. Herudover skal den nationale lov regulere, hvordan det fastslås, om erhververen har fortrinsret til fordringen. Det kan bl.a. være i forhold til en anden, der også har erhvervet fordringen, eller overdragerens kreditorer.

3.4. Andre bestemmelser

Forordningsforslaget giver mulighed for, at man i visse tilfælde kan anvende domstolslandets lov, i stedet for den lov der følger af forordningsforslaget. Domstolslandets lov er loven i det land, hvor den domstol, der skal foretage lovvalget, er beliggende.

Ifølge forslaget kan forordningen ikke begrænse anvendelsen af overordnede ufravigelige bestemmelser i domstolslandets lov. Overholdelsen af bestemmelserne skal anses for at være afgørende for beskyttelsen af offentlige interesser. Ifølge forslaget kan det f.eks. være en ufravigelig pligt til at registrere overdragelsen af fordringen i et offentligt register.

Herudover kan domstolslandets lov anvendes, hvis det er åbenbart uforeneligt med landets grundlæggende retsprincipper at anvende det andets lands lov. Undtagelsen kendes som ”ordre public”.

Når det er fastlagt, hvilken national lov der skal anvendes, skal alle gældende regler i den pågældende stat anvendes undtagen lovvalgsregler.

Forslaget berører ikke andre EU-regler, der fastsætter lovvalgsregler med hensyn til virkningerne for tredjemand ved overdragelsen af en fordring, jf. pkt. 6.2. Forslaget berører heller ikke anvendelsen af internationale konventioner, som en eller flere medlemsstater er parter i på tidspunktet for forordningsforslagets vedtagelse. Hvis en international konvention fastsætter lovvalgsregler med hensyn til virkningen for tredjemand, kan medlemsstaterne således stadigvæk følge konventionens regler. Imellem medlemsstaterne skal forordningen dog have forrang for konventioner.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Forordningsforslaget behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294), der indebærer, at forslaget skal vedtages med Europa-Parlamentet som medlovgiver.

Europa-Parlamentet har vedtaget en betænkning om forslaget den 13. februar 2019. I betænkningen foreslås en række ændringer til forslaget, herunder at det eksplicit skal fremgå af art. 1, stk. 1, afsnit 1, at forordningen ikke finder anvendelse for debtors forhold til tredjemand, der har overdraget fordringen. Dette er i tråd med Danmarks forståelse af forordningens anvendelsesområde, jf. pkt. 3.2.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i forslaget, at der på nuværende tidspunkt eksisterer en retsusikkerhed på området og forbundet dermed en juridisk risiko, fordi medlemsstaterne har forskellige materielle regler om virkningen for tredjemand ved overdragelse af fordringer. Kommissionen finder ikke, at medlemstaterne selv kan fjerne den juridiske risiko og hindringerne for grænseoverskridende overdragelser af fordringer på tilfredsstillende vis. En indsats på EU-plan er nødvendig for at sikre, at samme lovvalgsregler finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjemand ved overdragelsen af fordringer overalt i EU, uanset hvilken medlemsstats domstole eller

myndigheder der træffer afgørelse i en tvist om ejendomsretten til en overdraget fordring.

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

6.1. Romkonventionen

Romkonventionen fra 1980 regulerer, hvilket lands lov der finder anvendelse på kontraktretlige forpligtelser med et grænseoverskridende element. Konventionen er inkorporeret i dansk lov ved kontraktkonventionsloven.

Udgangspunktet i Romkonventionen er, at parterne selv kan aftale, hvilket lands lov der skal finde anvendelse for deres kontrakt, jf. konventionens artikel 3.

Hvis parterne ikke foretager et lovvalg, bestemmer artikel 4, stk. 1, at aftalen skal reguleres af loven i det land, som aftalen har sin nærmeste tilknytning til. Der gælder en formodning for, at aftalen har sin nærmeste tilknytning til det land, hvor den person, der skal præstere den for aftalen karakteristiske ydelse, har sin bopæl eller sit hovedsæde. I en salgssituation vil det f.eks. typisk være sælgerens hjemland. Formodningsreglen kan dog fraviges.

I artikel 5 og 6 er der særlige beskyttelsesregler for forbrugeraftaler og individuelle arbejdsaftaler.

I relation til overdragelse af fordringer regulerer Romkonventionen, hvilket lands lov der skal finde anvendelse på selve overdragelsesaftalen. Det fastsættes således, hvilket lands lov der skal regulere parternes indbyrdes forpligtelser. Ifølge konventionens artikel 12, stk. 1, finder konventionens almindelige bestemmelser anvendelse. Dvs. at erhververen og overdrageren kan foretage et lovvalg, eller at hovedreglen i artikel 4 med tilhørende undtagelser finder anvendelse.

Konventionen regulerer endvidere lovvalget i forholdet mellem erhververen af fordringen og fordringens skyldner. Det kan være spørgsmål om, hvorvidt fordringen må overdrages, hvorvidt overdragelsen har virkning over for skyldner, og om hvorvidt skyldneren er blevet frigjort for sine forpligtelser ifølge fordringen. Den relevante lov i den forbindelse er den lov, der finder anvendelse på den overdragne fordring.

Retten til subrogation, dvs. tredjemands ret til at indtræde i kreditors rettigheder over for skyldneren, når tredjemand har indfriet fordringen, reguleres af den lov, der finder anvendelse på tredjemands forpligtelse til at indfri fordringen, jf. konventionens artikel 13.

I forhold til overdragelse af fordringer og subrogation regulerer Romkonventionen således alene lovvalget for forholdet mellem overdrageren og erhververen og mellem erhververen og skyldneren. Romkonventionen regulerer ikke forholdet til tredjemand.

I 2008 vedtog Rådet og Parlamentet forordning nr. 593/2008 om lovvalgsregler for kontraktretlige forpligtelser (Rom I). Formålet med Rom I-forordningen var at erstatte Romkonventionen. På grund af retsforbeholdet finder Rom I-forordningen ikke anvendelse i Danmark. Romkonventionen gælder således fortsat mellem Danmark og de øvrige EU-lande, hvis der anlægges sag i Danmark. Rom I-forordningen finder anvendelse i de øvrige medlemsstater. Overordnet set foreskriver Rom I-forordningen de samme lovvalgsregler vedrørende overdragelse af fordringer som Romkonventionen med den undtagelse, at aftalebestemt subrogation reguleres på samme måde som overdragelse af en fordring og dermed ikke er underlagt en særlig lovvalgsregel. Rom I-forordningen regulerer heller ikke forholdet til virkningerne for tredjemand.

6.2. Lov om kapitalmarkeder

Lov om kapitalmarkeder regulerer, hvilken lovgivning der skal gælde ved behandlingen af rettigheder og forpligtelser i forbindelse med insolvensbehandling af en deltager i et værdipapirafviklingssystem eller et registreret betalingssystem. Det følger af § 174 i lov om kapitalmarkeder, at hvis der indledes insolvensbehandling mod en deltager i et system, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt.

Hvis en tysk bank deltager i det værdipapirafviklingssystem, som drives af VP Securities A/S, skal bankens rettigheder og forpligtelser derfor fastlægges efter dansk ret, da VP Securities A/S' system følger dansk ret.

Der er tale om en gennemførelse af en særlig lovvalgsregel, som følger af Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer.

Lov om kapitalmarkeder indeholder også en lovvalgsregel i § 210. Denne regel gælder for værdipapirer, der er registreret på en konto hos en mellemmand f.eks. en bank. Også her er der tale om en gennemførelse af direktivregler, idet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse fastsætter regler for det tingsretlige lovvalg. Reglen foreskriver, at det er lovgivningen i det land, hvor værdipapirkontoen føres, der er afgørende f.eks. for, hvilken sikringsakt der er påkrævet for at opnå beskyttelse mod tredjemand.

Haagerkonventionen om lovvalg ved visse rettigheder over værdipapirer, der opbevares af en mellemmand, fastsætter lovvalgsregler, der også er baseret på princippet om, at lovvalget følger af loven i det land, hvor den relevante værdipapirkonto føres. Haagerkonventionen er ikke ratificeret af nogen lande, siden den blev færdigforhandlet i 2002. Hvis EU tager initiativ til at ratificere konventionen, kan den gennemføres i lov om kapitalmarkeder.

6.3. Dansk international privatret - det tingsretlige lovvalg

Ud over de under pkt. 6.2 nævnte regler er der ikke i Danmark fastsat lovvalgsregler for virkningen for tredjemand ved overdragelse af fordringer.

Lovvalget reguleres af dansk international privatret. I Danmark reguleres lovvalget i forhold til ejendomsretten til en fordring af ulovbestemte principper om det tingsretlige lovvalg.

I den juridiske teori er der bred enighed om, at udgangspunktet for det tingsretlige lovvalg er, at tingsretlige konflikter skal afgøres efter loven på det sted, hvor tingen befinder sig (princippet om *lex rei sitae*). Der er tilmed enighed om, at dette udgangspunkt finder anvendelse for løsøre og negotiable (omsættelige) fordringer. Disse aktiver har en fysisk eksistens, og deres beliggenhed kan derfor fastlægges.

I forhold til dematerialiserede værdipapirer er der i teorien uenighed om, hvorvidt registreringsstedet skal være afgørende for lovvalget, eller om udgangspunktet om "tingens" beliggenhedssted stadig gælder, herunder om disse to steder er sammenfaldende.

Billedet er mere kompliceret for simple fordringer, der ikke er registreringspligtige. Disse aktiver har ikke en fysisk eksistens og det kan derfor vanskeligt påstås, at de er beliggende noget sted. Dele af teorien antager, at lovvalget skal afgøres efter fordringens skyldners hjemsted. Andre dele antager, at overdragerens lov må være afgørende. Den sidste opfattelse har støtte i en enkelt afgørelse afsagt af Vestre Landsret den 26. april 1990. Retstillingen på området er således uklar.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Danmark deltager som nævnt ikke i vedtagelsen af forordningsforslaget, der er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 81, stk. 2, litra c, og dermed er omfattet af det danske retsforbehold jf. pkt. 1 ovenfor.

Forordningsforslaget vil derfor ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Sagen har været i skriftlig høring i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 18. maj 2020.

Forordningsforslaget har i perioden fra den 16. april 2018 til den 14. maj 2018 været i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Antenne-, satellit- og kabel-tv-branchens fællesorganisation, Autobrancens Handels- og Industriforening, Brancheforum Digitale Medier, Branchen ForbrugerElektronik, Boxer TV ApS, Canal Digital Danmark A/S, Coop amba, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Dagligvareleverandørerne, Danmarks Automobilforhandler Forening, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Energi, Dansk Eksportforening, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Organisation af Detailhandelskæder, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater,

kater, Danske Mediers Forum, Danske Medier, Danske Reklamebureauers brancheforening, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Boghandlerforening, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Dong Energy, Energitilsynet, Finans Danmark, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugerklagenævnet, Forenede Danske Antenneanlæg, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen for Dansk Internethandel (FDIH), Forlæggerforeningen, Helsebranchens Leverandørforening, HMN Naturgas, Håndværksrådet, IT-branchen, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landbrug & Fødevarer, Magasinpressens udgiverforening, Optikerforeningen, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Sikkerhedsbranchen, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), TDC A/S, Telia Stofa A/S, Telekommunikationsindustrien, Telenor A/S, TV2/Danmark A/S, TV3 A/S, VP Securities AS, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut), og 3 (Hi3G Denmark ApS).

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra Advokatrådet og Finans Danmark.

De indkomne høringssvar, der blev oversendt den 7. juni 2018, er generelt positivt stillet over for forordningsforslaget og de bagvedliggende formål.

Af konkrete opmærksomhedspunkter mv., som høringssparterne pegede på, kan fremhæves følgende:

- Forordningsforslaget kan få en væsentlig betydning for dansk erhvervsliv, fordi danske virksomheder kan blive part i en overdragelse af en fordring med et grænseoverskridende element, hvor der opstår spørgsmål om virkningerne for tredjeparter. Hvis der anlægges sag ved en domstol i et land, hvor forordningen er gældende, vil forordningen dermed kunne finde anvendelse.
- Visse punkter i forordningsforslaget, ønskes præciseret, herunder hovedreglen i art. 4, stk. 1, og definitionen af begrebet ”overdragelse”.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/Forhandlings-situationen

Der er ikke kendskab til andre medlemsstaters holdninger til sagen.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side kan man umiddelbart støtte, at lovvalgsreglerne for virkningerne for tredjemand ved overdragelse af fordringer fastsættes i en forordning. Det vil medvirke til at sikre, at lovvalgsreglerne reguleres samlet i horisontale retsakter. Hermed kan sektorspecifik regulering af lovvalgsregler i videst muligt omfang undgås, hvilket er medvirkende til at skabe en klar retstilstand. Det anses imidlertid for positivt, at anvendelsen af eksisterende særlige lovvalgsregler på det finansielle område ikke berøres af forordningen. Forordningen vil skabe sikkerhed om, hvilke lovvalgsregler andre EU-medlemslande skal anvende i forhold til virkningerne for tredjemand ved overdragelse af fordringer med et grænseoverskridende element (det bemærkes, at Storbritannien og Irland i medfør af protokol 21 kan vælge, om de vil omfattes af forordningen).

Fra dansk side kan man således overordnet støtte forslaget.

Forordningsforslaget giver dog anledning til tvivl på en række væsentlige punkter, hvilket drøftelserne på arbejdsgruppemøderne har været præget af. Dette gælder særligt i forhold til formuleringen af undtagelserne til hovedreglen i art. 4, stk. 1. Det gælder endvidere for definitionerne af forordningens finansielle kernebegreber. Det er regeringens holdning, at forordningsteksten skal være så præcis som muligt, således at fortolkningsproblemer minimeres. Derfor er det væsentligt, at der anvendes utvetydige definitioner – gerne definitioner, der allerede kendes fra andre relevante EU-retsakter – således at der skabes størst mulig klarhed og dermed sikkerhed for dansk erhvervsliv. I denne forbindelse er det imidlertid også vigtigt, at allerede gældende lovvalgsregler inden for EU ikke berøres af forslaget, således at der ikke skabes tvivl om retstilstanden. Regeringen arbejder for, at teksten bliver så klar som muligt, og at tvivlsspørgsmål bliver afklaret.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der blev den 24. april 2018 oversendt grund- og nærhedsnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. juni 2019.

Dagsordenspunkt 2: COVID-19 status

Nyt notat.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen for den uformelle videokonference for justits- og indenrigsministre den 4.-5. juni 2020. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Det forventes, at punktet vedrørende COVID-19 omfatter en opsamling fra formandsskabet og en mulighed for medlemsstaterne til at byde ind med erfaringer og status. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Som led i håndteringen af COVID-19 har Danmark gennemført en række initiativer med henblik på at afbøde spredningen af COVID-19. Danmark har i den forbindelse bl.a. indført midlertidig grænsekontrol med indrejsestrukturer.

Kommissionsformanden og formanden for Det Europæiske Råd har den 15. april 2020 offentliggjort en fælles meddelelse med en fælles europæisk køreplan for tilbagerulning af COVID-19-tiltag. Exitstrategien indgik i drøftelsen for stats- og regeringschefer den 23. april 2020. Stats- og regeringscheferne udtrykte tilfredshed med den europæiske køreplan for ophævelse af inddæmningsforanstaltningerne.

3. Formål og indhold

Det forventes, at formålet med punktet er en kort og generel drøftelse af den overordnede situation vedrørende COVID-19 i medlemsstaterne.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 18. maj 2020 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/Forhandlings-situationen

Medlemsstaterne har mulighed for at byde ind med erfaringer og status vedrørende COVID-19.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark støtter en europæisk dialog om erfaringerne med COVID-19.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 3: Forhandlinger mellem EU og USA om adgang til e-beviser

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i margin.

Sagen er omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen for den uformelle videokonference for justits- og indenrigsministre den 4.-5. juni 2020 med henblik på en statusorientering vedrørende forhandlingerne om en aftale mellem EU og USA om adgangen til e-beviser. Rådet gav i juni 2019 Kommissionen forhandlingsmandat til at indgå en international aftale mellem EU og USA om adgang til elektronisk bevismateriale i straffesager. Med aftalen stræbes der efter at fastsætte fælles regler, imødegå lovkonflikter og at tillade direkte overførsel af elektronisk bevismateriale fra en tjenesteudbyder til en anmodende myndighed. Sagen er omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Adgang til elektronisk bevismateriale, som ikke er offentligt tilgængeligt, spiller en stor rolle i efterforskningen af grænseoverskridende kriminalitet, og der fremsættes derfor løbende et stort antal anmodninger om gensidig retshjælp vedrørende udlevering af elektronisk bevismateriale.

En af de vigtigste modtagere af anmodninger om gensidig retshjælp fra EU's medlemsstater vedrørende adgang til elektronisk bevismateriale er USA, hvor de største tjenesteudbydere har deres hovedkvarterer. Der eksisterer allerede en aftale mellem EU og USA om gensidig retshjælp, men håndteringen af anmodninger om adgang til elektroniske bevismidler kan efter denne aftale være langsommelig og unødigt ressourcekrævende.

Som en alternativ kanal har der derfor udviklet sig et samarbejde, hvor EU-medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder retter direkte kontakt til de amerikanske tjenesteudbydere. Samarbejdet sker imidlertid på frivillig basis og vedrører som udgangspunkt alene såkaldt ikke-indholdsdata, dvs.

for eksempel informationer om abonnenten, tidspunkt for log-in, afsender og modtager af en meddelelse. Amerikansk lovgivning udelukker som udgangspunkt tjenesteyderne fra at udlevere indholdsdata (indholdet af en besked, video mv.) på frivillig basis.

Imidlertid har den amerikanske kongres i marts 2017 vedtaget den såkaldte US Cloud Act. Loven præciserer, at amerikanske tjenesteudbydere er forpligtet til at efterkomme amerikanske afgørelser om udlevering af indholdsdata, uanset hvor dataene er lagret.

Herudover giver loven mulighed for, at den amerikanske regering – under visse betingelser – indgår aftaler med andre lande om, at amerikanske tjenesteudbydere kan udlevere indholdsdata direkte til andre lande, dvs. uden de amerikanske myndigheders mellemkomst.

Udleveringen vil skulle ske under forudsætning af opfyldelsen af visse betingelser, som vil skulle fastsættes nærmere i de enkelte aftaler med de forskellige lande.

3. Formål og indhold

Kommissionen fremlagde på den baggrund et udkast til en henstilling til rådsafgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale mellem EU og USA om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale inden for strafferetligt samarbejde. Rådet vedtog forhandlingsmandatet under rådmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. juni 2019.

Heraf fremgår det bl.a., at der med aftalen stræbes efter at fastsætte fælles regler og imødegå lovkonflikter i forbindelse med pålæg vedrørende indholdsdata og ikke-indholdsdata, at tillade direkte overførsel af elektronisk bevismateriale på et gensidigt grundlag fra en tjenesteudbyder til en anmodende myndighed og at sikre respekt for grundlæggende rettigheder.

Sagen er omfattet af det danske retsforbehold, og Danmark deltog derfor ikke i afstemningen om forhandlingsmandatet.

De amerikanske myndigheder opnåede i september 2019 det nødvendige forhandlingsmandat. De indledende forhandlingsmøder herefter har primært handlet om rammerne for de videre forhandlinger, og forhandlingerne er

bl.a. præget af, at EU's e-bevis-lovgivningspakke ikke er endelig vedtaget endnu, men afventer trilogforhandlinger. Det afventes i øjeblikket, hvordan situationen med COVID-19 vil påvirke den videre proces med forhandlingerne.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Der foreligger ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 18. maj 2020 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Forhandlingssituationen

Kommissionen har orienteret om, at man har afholdt *fire* forhandlingsmøder med de amerikanske myndigheder, og man har nu påbegyndt drøftelserne om indholdet af aftalen. Der er i Rådet fortsat opbakning til forhandlingerne.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark er generelt positiv over for internationalt samarbejde på det politi- og strafferetlige område.

Danmark deltager ikke i en eventuel aftale mellem EU og USA på grund af retsforbeholdet. Justitsministeriet er derfor i øjeblikket i gang med at afsøge mulighederne for en bilateral aftale med USA.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. marts 2020.

Dagsordenspunkt 4: Forhandlinger om 2. tillægsprotokol til Europarådets Budapestkonvention

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i margin.

Sagen er omfattet af retsforbeholdet.

KOM (2019) 71 endelig

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen for den uformelle videokonference for justits- og indenrigsministre den 4. og 5. juni 2020 med henblik på en statusorientering/fremskridtsrapport. Det forventes, at Kommissionen vil orientere Rådet om forhandlingerne vedrørende tillægsprotokollen til Europarådets Budapestkonvention. Et forhandlingsmandat til Kommissionen blev vedtaget på rådsmødet den 6.-7. juni 2019. Sagen er omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Europarådets Komité for Cyberkriminalitet har nedsat en arbejdsgruppe, der siden september 2017 har arbejdet på et udkast til 2. tillægsprotokol til Budapestkonventionen.

Budapestkonventionen er den første internationale konvention om kriminalitet begået via internettet og andre computernetværk. Konventionen vedrører bl.a. ophavsretskrænkelser, computerrelateret svindel, børnepornografi og krænkelser mod netværkssikkerhed.

Formålet med udarbejdelsen af tillægsprotokollen er at styrke og effektivisere retshjælpssamarbejdet mellem medlemsstaterne til Budapestkonventionen.

Det bemærkes, at tillægsprotokollen skal anses som et supplement til andre allerede eksisterende internationale instrumenter på retshjælpsområdet. Hensigten er således, at tillægsprotokollen skal dække de områder, som ikke er nærmere adresseret i disse instrumenter.

Siden september 2017 har der været afholdt en række samlinger i arbejdsgruppen, hvor man har drøftet konkrete tekstforslag til den nye tillægsprotokol.

Det forventes, at et udkast til tillægsprotokollen er færdigudarbejdet i december 2020.

3. Formål og indhold

Sagen forventes at være på dagsordenen for den uformelle videokonference for justits- og indenrigsministre den 4. og 5. juni 2020, hvor det forventes, at Kommissionen vil orientere Rådet om forhandlingerne.

Kommissionen fik ved rådsmødet den 6.-7. juni 2019 et forhandlingsmandat til at deltage i forhandlingerne om tillægsprotokollen i Europarådet.

Kommissionen deltager nu aktivt i forhandlingerne på vegne af EU-medlemsstaterne. EU-medlemsstaterne kan fortsat selv deltage i forhandlingerne, dog under hensyntagen til Kommissionens linje, der forud for møderne i Europarådet drøftes i regi af rådsarbejdsgruppen vedrørende strafferetligt samarbejde (COPEN).

Det danske retsforbehold medfører, at Danmark ikke er omfattet af forhandlingsmandatet. Danmark deltager derfor fortsat selvstændigt i forhandlingerne om tillægsprotokollen i Europarådet.

Fra Kommissionens side er der fokus på, at tillægsprotokollen vil kunne påvirke EU's retlige samarbejde i straffesager.

Kommissionen ønsker bl.a. at sikre, at der er overensstemmelse mellem tillægsprotokollen og EU-lovgivningen, herunder at tillægsprotokollen er kompatibel med Kommissionens forslag til regulering af e-beviser, som i øjeblikket forhandles i EU-regi. Den foreslåede regulering af e-beviser har overordnet til formål at lette indsamlingen af elektronisk bevismateriale på tværs af landegrænser i straffesager og at reducere hindringer for tjenestudbydernes frie udveksling af tjenesteydelser.

Det skal endvidere sikres, at tillægsprotokollen er kompatibel med en eventuel bilateral aftale mellem EU og USA om grænseoverskridende adgang til e-bevismateriale. Forhandlingerne om aftalen mellem EU og USA er påbegyndt i efteråret 2019.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Der foreligger ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 18. maj 2020 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Forhandlingssituationen

Det forventes, at medlemsstaterne generelt bakker op om forhandlingerne om en tillægsprotokol til Budapestkonventionen.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side er man generelt positiv over for forhandlingerne om en tillægsprotokol til Budapestkonventionen.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. marts 2020.

Dagsordenspunkt 7: Udlevering af EU-borgere til tredjelande

Revideret notat. Ændringerne er markeret med streg i margin.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Punktet er sat på dagsordenen den uformelle videokonference for justits- og indenrigsministre den 4.-5. juni 2020 med henblik på en drøftelse om udlevering af EU-borgere til tredjelande fra en anden EU-medlemsstat end den, hvor den pågældende er statsborger. Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Punktet er sat på dagsordenen for rådsmødet efter ønske fra Letland.

Udlevering af personer til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse mellem EU-medlemsstater sker på grundlag af en europæisk arrestordre. Udlevering af personer til et tredjeland sker på grundlag af den konvention eller anden aftale de respektive medlemsstater har indgået med det pågældende tredjeland. Den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere vil således finde anvendelse, hvis begge lande har tiltrådt den.

For så vidt angår tilfælde, hvor et tredjeland ønsker en EU-borger udleveret fra en anden medlemsstat end den, hvori den pågældende er statsborger, har EU-Domstolen ved dom af 6. september 2016 i sag C-182/15, Aleksei Petruhin, fastslået, at den EU-medlemsstat, der har modtaget anmodningen fra tredjelandet, er forpligtet til at orientere medlemsstaten, hvori den pågældende er statsborger, med det formål at give den sidstnævnte medlemsstat mulighed for at anmode om at få sin statsborger udleveret efter reglerne om den europæiske arrestordre, dog forudsat at denne medlemsstat i henhold

til national ret har kompetence til at retsforfølge personen for handlinger begået uden for dens nationale område.

Punktet skal formentlig bl.a. ses i lyset af en konkret sag, hvor Sydafrika anmodede Danmark om udlevering af en lettisk statsborger til strafforfølgning.

3. Formål og indhold

Ministrene opfordres til at udveksle oplysninger og synspunkter om det indbyrdes samarbejde mellem medlemsstaterne i forbindelse med modtagelsen af anmodninger fra tredjelande om udlevering af statsborgere i andre medlemsstater.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 18. maj 2020 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Forhandlingssituationen

Det forventes, at medlemsstaterne generelt bakker op om en drøftelse om udlevering af EU-borgere til tredjelande fra en anden EU-medlemsstat end den, hvor den pågældende er statsborger.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side bakker man op om en drøftelse om udlevering af EU-borgere til tredjelande fra en anden EU-medlemsstat end den, hvor den pågældende er statsborger.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. marts 2020.

Dagsordenspunkt 8: Grænsekontrol / åbning af grænser i lyset af COVID-19

Nyt notat.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen for den uformelle videokonference for justits- og indenrigsministre den 4.-5. juni 2020, hvor punktet forventes drøftet i Det Blandede Udvalg. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Det forventes, at punktet omfatter gennemgang af Kommissionens anbefalinger til, hvordan medlemsstaterne sikkert kan genåbne grænserne i lyset af COVID-19. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Flere EU-lande har som led i COVID-19-håndteringen indført midlertidig grænsekontrol og indrejserestriktioner på de indre grænser. Danmark meddelte den 13. marts 2020 Kommissionen og de øvrige medlemslande, at den eksisterende midlertidige grænsekontrol pr. 14. marts 2020 blev udvidet til at omfatte alle indre grænser fra Danmark til øvrige EU-lande. Alle uden et anerkendelsesværdigt formål vil efter de nye indrejserestriktioner blive afvist ved såvel den ydre som den indre danske grænse. Godstransport og levering af tjenesteydelser er dog undtaget fra grænsekontrollen for ikke at forstyrre forsyningskæderne og opretholde og sikre distribution af varer og forsyninger. Kommissionen har løbende udsendt retningslinjer og meddelelser om grænseforanstaltninger i håndteringen af COVID-19.

Kommissionen og formanden for Det Europæiske Råd har den 15. april 2020 offentliggjort en fælles meddelelse med en fælles europæisk køreplan for tilbagerulning af COVID-19-tiltag. Exitstrategien indgik i drøftelsen for stats- og regeringschefer den 23. april 2020.

Kommissionen har den 13. maj 2020 fremlagt en "guidance exit strategi" for ophævelse af grænsekontrol og indrejserestriktioner. Meddelelsen er en del af en samlet pakke fra Kommissionen, hvori det overordnet anbefales,

at medlemslandene gradvist ophæver indrejserestriktionerne i tæt dialog med hinanden og Kommissionen.

Kommissionen anbefaler, at der indledes med lempelser mod enkeltlande eller i regioner under forudsætning af, at der ikke sker forskelsbehandling mellem unionsborgere på grundlag af nationalitet, og at det sker samtidigt i forhold til alle EU- og Schengenlande i tilsvarende epidemiologiske situationer.

3. Formål og indhold

Det forventes, at formålet med punktet er status på medlemsstaternes holdning til Kommissionens anbefalinger og vejledninger.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har derfor ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Sagen har været i skriftlig høring i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 18. maj 2020.

9. Forhandlingssituationen

Det forventes, at medlemsstaterne vil tage Kommissionens anbefalinger og vejledninger til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Kommissionens anbefalinger flugter overordnet med den danske tilgang om en gradvis åbning af de indre grænser i flere faser.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.